

[Starcke.]

komster, da man fra amerikansk Side erkendte, at der ikke var noget paatrængende Behov for saadanne Forsendelser i de skandinaviske Lande.“

Se, dette er en rent protektionistisk Forringelse af Loven. Hvis visse Borgere i Amerika har Trang, Evne til og Lyst til at sende Gaver til Borgere i Danmark, og Amerika gerne vilde have, at disse Gaver skulde kunne indføres toldfrit i Danmark, saa kan jeg ikke se andet, end at det er at knipse Amerika paa Næsen at forhindre en saadan toldfri Indførsel. Jeg synes, det strider mod Konventionens Aand og mod alt det, der var Tanken, og jeg vil meget beklage, hvis den højtærede Udenrigsminister bekræfter, at dette skyldes et dansk Initiativ. Saa synes jeg det er meget, meget uheldigt og meget mistænkeligt.

Endelig vil jeg gerne lige sige, at i Artikel VI i Marshall-Overenskomsten er der jo nu sket dette i Forhold til det oprindelige amerikanske Udkast, at hele Partiet om Toldfrihed er gaaet ud. Jeg mener, det er en Forringelse, selv om jeg vil indrømme, at det er et relativt underordnet Punkt i Forhold til de Dimensioner, det ellers drejer sig om.

I samme Aandedræt vil jeg gerne sige, at i den Noteudveksling, som har fundet Sted om Mestbegunstigelsesbehandling, findes der i Marshall-Overenskomsten Side 27 Udtalelser om, at der er

„Enighed om, at saa længe saadanne Forhold raader, og hvis Forhandlinger med Amerikas Forenede Staters Regering ikke fører til Enighed om Problemets Løsning, vil det for den danske Regering ikke være uforeneligt med Forpligtelsen i Punkt 1 at opkræve en udlignende Told paa Indførselen af saadanne Varer, der svarer til den anslaaede Størrelse af denne Subvention, naar den danske Regering fastslaar, at Subventionen er af et saadant Omfang, at den bevirker eller truer med at fremkalde væsentlig Skade for en igangværende indenlandsk Virksomhed, eller at den har et saadant Omfang, at den kan hindre eller væsentlig forsinke Oprettelsen af en indenlandsk Virksomhed“.

Se, det synes jeg er en hamper Mundfuld, og da det ogsaa er en ny Indføjelse, vil jeg gerne spørge, om den ogsaa skyldes et dansk Initiativ. Det er jo en ren og skær protektionistisk Foranstaltning for at beskytte visse Interesser i Danmark paa Bekostning af Forbrugerne, og da det er Forbrugerne, som er den fællesmenneskelige Interesse, og som repræsenterer det store,

almene Folk, er det deres Interesse, det først og fremmest gælder om at varetage.

Den højtærede Udenrigsminister siger en anden mærkelig Ting. Henimod Slutningen af Talen siger den højtærede Minister:

„Naar Produktionen i Danmark og i de andre europæiske Lande, der deltager i Genopbygningen, forøges, vil dette ogsaa muliggøre en større Samhandel mellem de europæiske Lande; derimod fæster jeg for mit Vedkommende mindre Tillid til, at det vil tjene Genopbygningens Formaal at udvide Samhandelen væsentligt, endnu før Produktionen er steget. Den begrænsede Samhandel er en Følge af den utilstrækkelige Produktion, og det er derfor først og fremmest Produktionen, der maa bringes op.

Udvidelsen af Produktionen og den europæiske Samhandel vil medføre Mulighed for en Afvikling eller Begrænsning af de Restriktioner, der i Øjeblikket er uundgaelige.“

Af denne Sætning synes jeg det fremgaar, at den højtærede Udenrigsminister slet ikke har kunnet læse det, der er foregaaet i Europa, hele den Lære, som Afspærringspolitikken og Restriktionerne har givet os: at det netop er Afspærringen, der har nedsat Produktionen og nedsat Levefoden. Derfor vilde jeg gerne bede den højtærede Udenrigsminister om at gennemtænke dette Punkt endnu en Gang, for hvis det Synspunkt, som den højtærede Udenrigsminister her anlægger, skal lægges til Grund for Lovens Administration, saa er jeg alvorligt bange. Jeg vil gerne sige, jeg mistænker ikke den højtærede Udenrigsminister for at have denne Mening, men jeg tror, det skyldes det, som Juristerne almindeligvis betragter som en formildende Omstændighed, og som de kalder: forledt ved slet Selskab. Efter at den højtærede Udenrigsminister nu har beklædt sin høje Post i to planøkonomiske Regeringer, er det jo ikke mærkeligt, hvis nogle af Omgivelserne kommer til at smitte af paa ham; men jeg vil der henvise til den tidligere højtærede Finansminister, det ærede Medlem Hr. Thorkil Kristensen, som i sin fremragende Tale i Dag netop viste, at han var i Stand til at kaste den Ham, han i sin Tid bar som Finansminister, og nu virkelig vise, at der skal føres en Politik, som strider imod Planøkonomiens længst forældede og skimlede Teorier. Derimod var det beklageligt at den ærede Ordfører for Regeringspartiet, det ærede Medlem Hr. Gustav Pedersen, ikke syntes at være blevet klogere; han talte om, at man skulde sørge for, at man ikke fik for meget